

§ 7. Po upływie terminu złożenia ofert zamawiający według swego uznania wzywa wybranego oferenta lub oferentów do bezpośredniego porozumienia się, wyznaczając w tym celu termin, jeżeli nie uczynił tego w zaproszeniu (§ 5 ust. 1).

§ 8. 1. Przeprowadzając pertraktacje z wybranymi oferentami lub oferentem zamawiający powinni dążyć do uzyskania jak najkorzystniejszych warunków wykonania zamówienia.

2. W razie, gdyby w wyniku pertraktacji z oferentem, warunki oferty uległy zmianie, wzmiankę o tym należy umieścić na ofercie i zaopatrzyć ją podpisem stron.

§ 9. Decyzja zamawiającego o wybraniu oferenta, którego oferta nie jest najniższa, powinna być naieźycie u-motywowana na piśmie.

§ 10. 1. Zamawiający może udzielać przyjmującemu zamówienie zaliczek w przypadkach usprawiedliwionych warunkami zamówienia w ogólnej wysokości nie przewyższającej 25% wartości zamówienia i tylko pod zabezpieczenie dostarczonych materiałów.

2. Wyплаты za dokonane już świadczenia nie uważa się za zaliczki.

§ 11. Przepisów niniejszego zarządzenia nie stosuje się do zamówień, udzielanych na podstawie zarządzeń Ministra Budownictwa z dnia 2 czerwca 1949 r. (Monitor Polski Nr A-38, poz. 536, Nr A-91, poz. 1100 i z 1950 r. Nr A-10, poz. 103) i z dnia 12 sierpnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-57, poz. 780).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Piotrowski
K. Dąbrowski

MINISTER SKARBU

392.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 14 marca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: „Browar w Koninie”.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: „Browar w Koninie”.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się Centralnemu Zarządowi Przemysłu Fermentacyjnego.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
B. Rumiński

393.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 marca 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Centralne Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Centralne Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „przedsiębiorstwem”.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

2. Przedsiębiorstwo może tworzyć oddziały.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

- 1) sporządzanie dokumentacji technicznej dla budowli w gminach wiejskich z wyjątkiem osiedli o charakterze przemysłowym i uzdrowiskowym oraz dla budowli przeznaczonych do bezpośredniej obsługi gospodarki rolnej,
- 2) sporządzanie dokumentacji dla urządzeń technicznych osiedli w gminach wiejskich z wyjątkiem osiedli o charakterze przemysłowym i uzdrowiskowym,
- 3) opracowywanie techniczne miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla gmin wiejskich z wyjątkiem osiedli o charakterze przemysłowym i uzdrowiskowym, według zatwierdzonych założeń projektów.

§ 4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Przy przedsiębiorstwie powołana zostanie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych jej czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego Dyrektorowi Naczelnemu jednego Dyrektora.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, określonymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. 1. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzi protokółnie przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i z Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb-Kociół

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTER SKARBU

w/z E. Szyr
K. Dąbrowski

394.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 marca 1950 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Żeglugi.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Zleca się Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwo sądowe wszystkich przedsiębiorstw państwowych już istniejących i tych, które w przyszłości będą utworzone, podległych Ministrowi Żeglugi, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, Sądami Apelacyjnymi i Sądami Okręgowymi, jako pierwszą instancją, oraz przed Sądami Grodzkimi w sprawach z zakresu rejestru statków morskich i kutrów; we wszystkich innych sprawach, wszczętych przed Sądami Grodzkimi lub Sądami Pracy, zastępstwo przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje, poczynając od założenia środka odwoławczego do Sądu Najwyższego.

§ 2. W sprawach, w których w myśl § 1 nie obowiązuje zastępstwo przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Prokuratoria Generalna może objąć zastępstwo na żądanie przedsiębiorstwa państwowego, będącego uczestnikiem sporu, w każdym przypadku, gdy w porozumieniu z przedsiębiorstwem państwowym uzna to za potrzebne ze względu na znaczenie lub zawikłość sprawy.

§ 3. Uchyla się zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 6 sierpnia 1949 r. o zleceniu Prokuratorii Generalnej Rze-